

Hirdetések – 2018. Június 24. - én

• **Ezen a héten Theodore atya nem lesz elérhető, mivel a kotelezo lelkigyakorlaton vesz részt. / You won't be able to contact Fr. Theodore this week since he is making his mandatory retreat from 24 - 30 June.**

• Idén augusztus 19. – én, vasárnap, tartjuk államalapítónk Szent István ünnepét, templomunk búcsúját. 10:30-kor kezdjük körmenettel, utána pedig Szentmise. Lesz finom ebéd mise után, aztán délután 1:30 órakor kezdődik a műsor a Láni teremben. Kérem szóljunk már most minél több embernek. További információért forduljanak Latkóczy Lacihoz.

• Idén szeptember 30. – án vasárnap, a németekkel együtt tartjuk meg az októberfeszt ünnepet templomunknál. Ezen a napon NEM lesz külön magyar és német mise, csak egy angol nyelvű mise lesz 10:00 órakor amelyet Timothy Dyer atya mond. Ugyanakkor lesz finom bratwurst/vizsli ebéd, jó hideg csapolt német sör és mindenkit szeretettel várunk. Kérem szóljunk már most minél több embernek.

Betegeink;

• Rácz Károly	Szabó István
• Bános Magdi	Vodnákné Túri Ildikó
• Iván Teri	Batta Eve nővér
• Szuromi Anzelm atya	Zeller Róbert
• Juhász Kató	Szolga Bálint
• Redler Mária	Janet Rowe
• Hermina nővér	Andrási Gergő
• Donald Halloran	Vörös Magdi
• Mayer Kati	Mike Wojtyla
• Gonda Ferenc	

Halottaink;

• Szabados András	Radnóti Ilona
• Nagy Gyuláné Erzsébet	Gasztonyi Ferenc
• Horváth gerlák Atya	Zeller Kati
• Németh Anna	Wéber Éva

(Lk1,57-66.80) Az Anyaszentegyház a liturgiában a Jézusén kívül még két születésnapot ünnepel: a Boldogságos Szűz Máriáét – melyet az evangélium meg sem említ – és a Keresztelő Szent Jánosét. Az ő születése azonban csaknem annyi hangsúlyt kap a Szentírásban, mint a Jézusé. Ez minden bizonnyal János fontos szerepének köszönhető, amelyet az eljövendő Úr útjának az előkészítésében játszott. Egész Júdea profétának tartotta őt. Sokan csupán az ő tanúbizonysága alapján hittek

Jézusban. Még Jézus apostolai köréből is Péter, János és András valamikor Keresztelő Szent János tanítványai voltak. Az evangélium beszámol Jézus és János születéséről. Itt viszont a hasonlóságoknál még figyelemre méltóbbak a különbségek. Mindkét születés csoda volt. János idős szülőktől származik, akiknek emberileg már nem lehetne gyermeke, míg Jézus egy fiatal szűztől születik. Mindkét eseményt angyal jövendöli meg. Viszont Mária minden habozás nélkül egy sokkal nagyobb csodában hitt, mint amelyet Zakariás elutasított. Ezért Zakariás a fia elnevezése napjáig megnémult az angyali jövendölés szerint.

Nem csak Jézus, hanem János esetében is egy angyal közölte a születendő gyermek nevét. Így a jövendölés nem János születésével, hanem a névadás alkalmával teljesedett be. Akkor Zakariás felesége, Erzsébet – előzetes megegyezés nélkül – a rokonságban nem szereplő nevet ad fiuknak. Mária és rokona, Erzsébet találkozásakor Keresztelő János előfutári szerepe prófétai módon megnyilatkozott. Az anyaméhben lakozó magzat ujjongásától Erzsébet valahogy felismeri azt, Akit még nem lehet észrevenni Máriánál: a szeplőtelen szíve alatt élő isteni magzatot. Erzsébet lesz az első a nemzedékek végeláthatatlan sorában, akik Jézust egyszerre dicsérik az Ő édesanyjával.

Régebben a szentekről néha úgy írtak, mintha ilyeneknek születettek volna, vagy a tökéletesség egyik fokáról a másikra haladtak volna minden erkölcsi hiba és hitbeli kételkedés nélkül. Bár az ilyen megközelítés torz képet ad a legtöbb szentről, mégis érvényes az isteni léténél fogva vétkezni nem tudó Jézusra és a kegyelem teljességénél fogva vétkezni nem tudó Máriára. Talán Keresztelő Szent János lenne egy harmadik kivétel. Végül is az összes apostol megbotlott erkölcsileg, amikor Jézus bajba került. Vezérük, Péter meg is tagadta Őt. Viszont Keresztelő Szent János rendíthetetlen maradt mindvégig, bár néhányan azt állítják, hogy nem. Szerintük ő is megingott a Jézusba vetett hitében, amikor Heródes börtönéből néhány tanítványát elküldte az Úrhoz, hogy kérdezzék meg: „Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várjunk?” Az ilyen értelmezéssel azonban az egyházatyák sohasem értettek egyet! János nemde „Isten bárányának” hívta Jézust, az áldozati halálát ily módon megjövendölve? Jézus istenségét nemde akkor vallotta meg, amikor Róla mondta: „A nyomomba lép valaki, aki nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én”? Tulajdonképpen itt János – szokása szerint – kételkedőket küld Jézushoz, hogy Őbenne higgyenek. Amikor Jánost a tanítványai figyelmeztetik, hogy a tömegek elhagyják őt és Jézushoz mennek, ő annyit mondott: „Neki növekednie kell, nekem kisebbednem.” A Keresztelő jelmondata legyen ránk is jellemző! Ámen!

English / 2018 The Nativity of John the Baptist

(Lk1:57-66,80) The Church's liturgy only celebrates the birthdays of two saints: Mary the mother of Jesus, whose birth isn't mentioned in the gospels and St. John the Baptist, whose birthday we celebrate today. John's birth receives almost as much attention in

the Gospel's as does our Lord's. This no doubt is due to the essential role John plays in making straight the way of our Lord. All Judea considered him a prophet. Many believed in Jesus on account of his testimony. Even among Jesus' apostles, Peter, John, and Andrew had previously been followers of John. The gospels recount the births of both Jesus and John, but here the differences are even more noteworthy than the similarities. Both births were miraculous, but John was born of parents too old to conceive, while Christ was born of a youthful virgin. Both nativities were foretold by angels, but Jesus' conception by a virgin - although far more miraculous - was believed by Mary, whereas John's wasn't believed beforehand by his father Zachariah, who was therefore struck dumb until John was named.

John, like Jesus, was named before his birth by the angel. Although John's birth fulfilled the first part of the angelic prophecy, the entire prophecy wasn't fulfilled until Zachariah heard his wife Elizabeth - contrary to convention - call the child by a name unknown in their immediate family. This must have occurred without her consulting Zachariah. At the visitation John's role as precursor is prophetically symbolized. His prophetic leap in Elizabeth's womb somehow leads her to recognize what can't otherwise be detected: the child in Mary's womb. Thus, Elizabeth becomes the first in the line of endless generations to praise Jesus and His virgin mother in one breath.

In the past, saints were sometimes presented as if they were perfect from day one: they supposedly advanced from one state of perfection to the next without a hint of their moral faults or theological doubts. Although this view presented a distorted view of most saints, it was true of Jesus, who by nature was incapable of the slightest sin and of Mary, whom grace rendered incapable of sin. John was another exception. While the apostles faltered morally, with their leader, Peter, even denying Jesus, St. John the Baptist remained steadfast to the end. Some have claimed that the Baptist betrayed ignorance of God's plan, when, from Herod's prison, he sent some of his disciples to Jesus with the question: "Are you the one who is to come; or shall we look for another?" The church fathers, nevertheless, disagree. Hadn't John already pointed out Jesus as "the Lamb of God?" thus prophesying Jesus' sacrificial death. Hadn't he already confessed Jesus' divinity when he said, "He who comes after me ranks before me, for he was before me"? (Jn1:30) Actually, John is doing here what he always did: sending doubters to Jesus to find faith. When John's disciples noted that the crowds were leaving him for Jesus, he simply said: "He must increase, I must decrease!" (Jn3:30) May we too put the Baptist's motto into practice in our lives! Amen!